

ROD: POŠTOLKY ZE SKALKY

Je to asi tak tři měsíce, co jsme založili indiánský rodinný rod Poštołky. Zatímco jako rodina už fungujeme nějakých patnáct let, indiánskou duši v sobě rozfoukáváme jen pár měsíců a vlastně toho víme strašně málo.

Nikdo z nás nemá žádné zkušenosti z jiných fungujících kmenů a rodů a tak se po všem pídíme jako hladová, ničím nepolíbená nemluvnata.

Všechno začalo na táboření na Kosáku pro veřejnost v roce 2017. Vlastně ještě nějaký ten pátek před tím. Cestou osudu jsem navázal nit na svoje objevování Dvou divochů z mých cca patnácti let a našel web woodcraft.cz s odkazem na táboření po indiánsku. Nějakou dobu ta myšlenka zrála a když jsem našel dost síly, přesvědčil jsem i rodinu, abychom místo „normální“ dovolené u moře zkusili týpí. Už bylo po uzávěrce, a tak jsem musel Willyho trochu přemlouvav. No, vlastně ani moc nemusel. Cítil moje odhodlání a poznal, že odpor je zbytečný a že mu nedám pokoj, dokud nesvolí :-). Takže svolil a naše rodinka - já, Jája, Justýnka a Teďa jsme strávili několik úžasných dní ve světě, o kterém jsem si říkali a vlastně pořád říkáme „jak nám tak dlouho mohl být skryt“. Lavina se utrhla, oheň začal doutnat, přehrada se protrhla, nešlo to zastavit a všichni jsme věděli, že chceme zas, chceme víc a chceme dál. Za to všechno vděčíme hlavně Willymu a Indimu a jsou to vlastně takový naši indiánští kmotři.

Asi půlrok na to, přesně na zimní slunovrat už jsme zakládali rod Poštołky ze Skalky. Poštołky proto, že je často vídáme v našem okolí a taky proto, že se dokáží v letu jako jediní dravci zastavit. To sedí i na náš způsob života, respektive na to, co bychom chtěli ovládat mnohem lépe, a to je umět se kdykoliv v tom letu zastavit. Ze Skalky proto, protože prostě bydlíme pod částí obce, která zove se Skalka.

Tolik málo k tomu, co předcházelo našemu regulérně prvnímu ligovému členskému roku.

V téhle zprávě bych rád víceméně telegraficky popsal akce, které jsme jako Poštołky absolvovali. Podrobnou kroniku si zatím nevedeme, ale jakmile si svážeme svoji první čistou knihu, tak to napravíme. Inu, děláme, co můžeme, i kdybychom mohli víc, ale to se vždycky snadno říká zpětně...

Teď je teď a teď tedy píšu :-). Ať už to někdo bude číst nebo ne, vlastně to píšu hlavně pro sebe, a tak to asi má být.

Náčelník a ohnivec: Standa Müller
Šaman zdravotník: Jája Müllerová
Poštołky: Justýnka a Tadeáš Müller

VÝPRAVA PO ZAMRZLÉM POTOCE

3. BŘEZNA 2018; BROUMY

Za vsí máme několik rybníků. Říká se jim Balatony. Oproti Maďarsku máme dokonce tři a dá se říct, že tři a půl. Ten poloviční je na prvním obrázku. Cesta po zamrzlém potoku a zamrzlém rybníku skýtá úplně jiný pohled na krajinu, než známe z teplé části roku. Je co pozorovat, co se učit. Je přítom sranda a chvíli je to i o zuby, takže je to výborná rozcvička. Kromě poznávání byla výprava úspěšná i jako lovecká. Nalezli jsem několik starších kostí uhynulých zvířat a dva malé parůžky. Trofeje jsme objevili v suchém vodním příkopu mezi poli, mimo lesní revír, tak jsme si je dovolili ponechat a vytvořit z nich v budoucnu něco užitečnějšího...

TVOŘIVÝ VÍKEND V PRAZE

10.-11. BŘEZNA 2018, PRAHA

Náš první „Třetí ročník Víkendu pro zájemce o stylové táboření“ se nesl v duchu absorbování maximálního množství informací a inspirací. Z táboření s Willym a Indim jsme už pár věcí měli (ocílku, toulec, pouzdro na nůž, nákrčník, bederky a dřevěnou mísu), ale naše indiánky toužili po indiánských šatech, my kluci po košilích a všichni společně po mokasínech. To všechno jsme si v pohodové společnosti milých a ochotných lidí vyzkoušeli a otevřeli tak Pandořinu skříňku neutuchající touhy něco tvořit...

INDIÁNSKÁ VÝSTAVA V NÁPRSTKOVĚ MUZEU

16. BŘEZNA 2018, PRAHA

V polovině března jsme se vypravili do Prahy do Náprstkovy muzea, kde probíhala tematická výstava. Fotografování bylo povolené, takže jsme pořídili spoustu inspirativních záběrů, ze kterých budeme ještě dlouho čerpat...

POW WOW V KLDNĚ

17. BŘEZNA 2018, PRAHA

Vlastně jsem ani úplně nevěděli, na jakou akci se to chystáme, ale na doporučení několika přátel, že „to musíte zažít“, jsme se vydali na kladenské PowWow. Byl to nesporně zajímavý zážitek, ikdyž pro děcka to bylo poměrně dlouhé a vyčerpávající. Bylo fajn se alespoň párkrát do dění na parketu zapojit. Stejně tak nás potěšila možnost pořídit si pár dalších „cajků“, takže jsme naši knihovnu rozšířili o slovník indiánské znakové řeči, rawhide, semínka na vypěstování tykví nebo ozdoby na ženský pásek.

Nicméně jsme se shodli na tom, že nás neláká navštívit tuhle akci i příští rok. Možná pokud se nás tam sejde víc přátel, bude náš pohled jiný...

KŮROVÝ KOTLÍK

18. BŘEZNA 2018, BROUMY

Rozhodli jsme se najít nějaké využití pro polámané smrky, kterých se po nedávných silných návalech větu v lesích objevili poměrně dost. Volba padla na využití smrkové kůry a jak jsem se dozvěděli z internetových zdrojů, jdou nádoby z čerstvé kůry položit i přímo na žhavé uhlíky.

Vyrazili jsme tedy s Teďou na lov kůry a nasbírali jsme první zkušenosti s takovou těžbou. Jako zásadní se ukázalo nalezení stromu, který neleží už moc dlouho a když už takový najdeme, tak můžeme využít jen omezenou část kmene. Kůra, která je z nižší části stromu není tak pružná a často praská. Kůru z vyšších částí stromu zase často porušují prorostlé větve a suky. Coby výbava postačí ostrý nůž a hlavně trpělivost. Jakmile se postupuje moc rychle, kůra praskne nebo se od kraje natrhne, což pak způsobí potíže při jejím tvarování do nádoby. Nakonec se nám podařilo získat dva uspokojivé kousky. Ještě bylo potřeba vyrobít dřevěné kolíčky, které budou držet přehyby kůry a hrnec byl na světě.

Doma jsme do krásného hrnce nasázeli suroviny na polévku, roztopili troubu a připravili se na nejhorší, až začne hrnec buď hořet anebo se protrhne a budeme zachraňovat troubu před živlem vodním.

Nic z toho se nakonec nestalo. Polévka získala určitou, lehce nahořklou příchutí, která ale nebyla nepříjemná. Hrnec máme doteď. Po vyschnutí získal velmi pevný tvar a slouží jako nádoby pro různé věci. Rozhodli jsme se vytvořit více takových nádob. Možná u nás nemáme tak silné březové kůry, ale máme tu dost kůry smrků, se kterou jde pracovat podobně. Proč se tedy nenaučit využít to, co máme pod nosem? Nedělali by to indiáni stejně? Rozhodně...

SLAVNOSTNÍ KŘEST SRUBU SUIVAKKO U „WILLIHO“

24. BŘEZNA 2018, BROUMY

Koncem března nám bylo ctí zúčastnit se slavnostního křtu Willyho a Zdeňky srubu. Měl jsem možnost se do jeho stavby trošičku zapojit, ale byla to pomoc skutečně jen drobná. Celá akce se nesla v lehce slavnostním duchu a ve vzduchu byl cítit sladký závan jednoho splněného přání, které si na svoje naplnění nějakou dobu počkalo.

BŘEZOVÁ MÍZA

15. – 22. DUBNA 2018, BROUMY

Četli jsme o březové míze samé zajímavé věci, a tak jsme se rozhodli, že se ji pokusíme získat. Jediné, čeho jsme se obávali bylo to, abychom stromu neublížili. Vybavili jsme se proto tedy hned štěpařským voskem, abychom vytvořené rány pomohli stromu bezpečněji zacelit.

Vyrobili jsme si dvě trubičky, vybavili se dvěma lahvemi a ručním vrtákem do dřeva. Našli jsme dvě dostatečně velké břízy, které byli více stranou od cesty a provedli první navrtání.

K našemu překvapení během pár vteřin začala z otvoru kapat míza. Natloukli jsme do otvoru trubičku, na konec pověsili lahev a místo opustili s napjatým očekáváním zítřka.

Ráno jsme našli lahve téměř plné. Z jednoho stromu jsme získali cca půl litru lahodné vody. Voda byla lehce nasládlá, ale na první ochutnání to téměř nebylo znát. Teprve po chvíli se na jazyku objevil takový lochtavý pocit nasládlosti.

Zjistili jsme, že šťávu je lepší spotřebovat hned ten den, protože druhý den už má takovou nepříjemnou pachutí. Patrně začíná rychle kvasit a ani lednička tento proces nezastaví.

V literatuře je napsáno, že jakmile strom rozbalí listy, mělo by se s čerpáním mízy přestat. Tak jsme to také udělali a rány patřičně ošetřili. Důvodem není jen to, že bychom pak mohli stromu nějak ublížit, ale také to, že zkrátka míza s nástupem listů přestane tolik prýštit.

Takže zase příští rok. Břízky děkujeme...

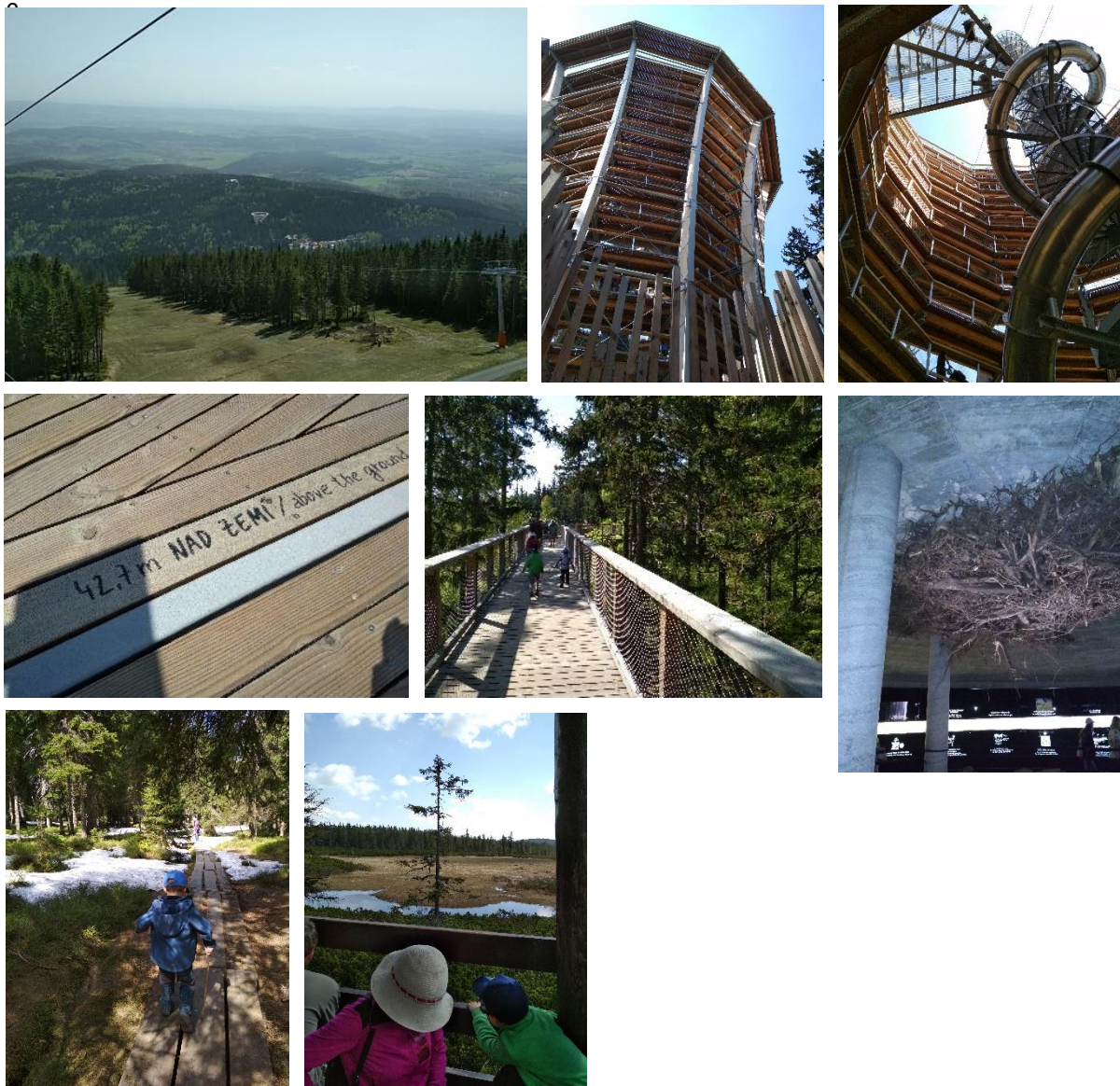

SVĚT V KORUNÁCH STROMŮ I POD ZEMÍ

29. DUBNA – 1. KVĚTNA 2018, ČERNÁ HORA

Konec dubna byl ve znamení malého školního srazu. Na Černé Hoře se nás sešlo pár rodin, které propojovala vzpomínka na Vyšší školu. Od té doby už uplynul nějaký čas, takže šlo v podstatě o sjezd několika rodů a chata byla za chvíli plná života.

Jedním z výletů byl výšlap na vyhlídku na Jánskými lázněmi s názvem Stezka v oblacích. Už jsme navštívili stezku na Lipně a tak jsem se sem obzvláště těšili a to i proto, že zde měla být otevřena expozice „co se děje v lese pod zemí“. Všechno bylo zajímavě zpracováno, takže i přes nemalé vstupné nebylo čeho litovat.

OBJEVOVÁNÍ SOPEČNÉHO OSTROVA TENERIFE

25. KVĚTNA – 5. ČERVNA 2018, ŠPANĚLSKO

Na přelomu května a června jsme podnikli dlouhou, ale zajímavou cestu na jeden španělský ostrov s názvem Tenerife. Patří mezi známé „Kanárské ostrovy“ a je na něm skutečně spousta zajímavých míst. Neobjevovali jsme ho sice pěšky, ale i tak to stálo za to.

Jižní část ostrova je stále poznamenána sopečnou činností, přestože zdejší sopky jsou už mnoho let neaktivní. Severní část je naopak šťavnatá a pestrá. Je zajímavé si uvědomit, že by takhle vypadala i ta jižní část, nebýt řádění sopek. Zatímco po jižní části se moc šlapat nedá, protože je všude plné ostrých vyvělin, v severní části je mnoho pěších tras. Říká se, že je to ostrov věčného jara, protože jsou tady průměrné roční teploty víceméně stejné po celý rok a nejvíce připomínají jaro.

NA LOVU TÝPÍ TYČÍ

19., 20., 23.-26. ČERVNA 2018, BROUMY, KOLNA/KAMENEC

Letní táboření na Kosáku se rychle blíží a my pořád nemáme svoje vlastní týpí tyče a přitom naše první vlastní týpí se nám už šije. Vyrázili jsme tedy s Tedym na lov tyčí. S místním revírníkem jsme se domluvili, které stromy si můžeme pokácet. Odvětvili jsme poražené stromy, převážně soušky a odtahali jsme si je na lesní cestu. Tam jsme je postupně po několik dní odkorňovali. Pan revírník nám pak nachystané tyče přeměřil a spočítal nám, kolik nás budou stát. Bylo to šestnáct tyčí a stály padesát korun. S kamarádem, který má Land Rovera jsme tyče přivezli domů na zahradu, kde jsme je dočistili a když pořádně proschly, začistili jsme suky.

Na Kosák jsme je ale nakonec nepoužili, protože jsme nedokázali zajistit jejich přepravu na tábor. To nás tedy čeká příští rok. Tyče na táboření nám nakonec půjčil Willy. Díky Willy! :-)

KŮŽE NA MOKASÍNY

1. ČERVENCE 2018, BROUMY

Na kosáku si chceme ušít mokasíny a tak dle rad všech přátel vytahujeme mokrou kůži co se dá, aby se nám pak mokasíny už nevytáhovali...

CESTA PRO TÝPÍ

12. ČERVENCE 2018, ZRNĚTÍN

Týpí, které nám jediný Sapazi dokázal ušít tak rychle, abychom si ho stihli vzít na Kosák, jsme si chtěli vyzvednout osobně. Vyrázil tedy celý náš rod. Je to velmi osobní záležitost a chtěli jsme tvůrce našeho domova poznat osobně. To se také podařilo a byli jsme za to moc rádi.

Na návštěvě u Sapaziho nás, mimo jiné, zaujala jedna věc, které jsme si všimli při prohlídce statku. Byl to člun vyrobený proutí a kravské kůže. Údajně funkční a každý rok používaný. Bez problémů prý uveze dva dospělé a nějakou tu bagáž :-)

TÁBOŘENÍ U INDIHO – PRVNÍ POSTAVENÍ TÝPÍ

15. -18. ČERVENCE 2018, ARNOLTICE U FRÝDLANTU

V polovině července jsem měli tu čest navštívit a pobýt na tábořišti kmene Changleska Thozi. Pozvání jsme dostali od Indiho a bohužel jsme neměli moc volných dní.

I tak to bylo ale moc příjemné a pohodové. Týpí jsme stavěli několikrát a stejně se nám to nepovedlo dokonale. Střih je oproti klasickým týpí trochu atypický, takže běžné figle na jeho stavbu neplatí.

Indi a Jitka pro nás společně s dalšími tábořícími zasvětili týpí a my byli hrozně rádi, že jsme mohli tuhle oslavu zažít s lidmi, se kterými nám je dobře.

TÁBOŘENÍ NA KOSÁKU PODRUHÉ, LIGOVÉ TÁBOŘENÍ POPRVÉ

19. – 29. ČERVENCE 2018, KOSÍ POTOK

Tak poprvé ve vlastním týpí a půjčených tyčích. Spousta zážitků a spousta nových dovedností a zkušeností.

Například po týdnu skrz na skrz prokouřeného interiéru jsme se dozvěděli, že pro vaření je dobré mít zakrytý vchod a že chlopně mají i jinou funkci, než jen otevřeno a zavřeno :-)

INDIÁNSKÁ VÝSTAVA V KLADRUBECH

18. SRPNA 2018, KLADRUBY

Cestou z Kosáku jsme se nestihli zastavit na zajímavé výstavě a tak jsem si tam udělali samostatný výlet. Stálo to za to a opět jsme byli jak špioni a všechno jsme museli zdokumentovat. Inspirace máme habakuk.

VÝPRAVA NA ROZHLEDNU NA DĚDU

21. SRPNA 2018, BEROUN

Do Berouna jezdíme často, ale vždycky se najdou místa, která jsme ještě neviděli. Jak se nám povedlo tak dlouho vyhýbat tak krásné rozhledně, to opravdu nevíme, ale vlastně, kdybychom ji objevili dřív, připravili bychom se o tenhle famózní zážitek. Takže to vlastně vůbec není špatné :-)

indiáni NA TOČNÍKU ANEBO ZA HUMNY JSOU BRATŘI

15. ZÁŘÍ 2018, TOČNÍK

V sobotu jsme se sešli s Či-rí s klukama a s Bee a Matým a navštívili jsme Indiány na Točníku.

Prošli jsme všechny úkoly a taky jsme na jedné ze zastávek našli našeho kmotra Indiho s jeho nezapomenutelnou ošetřovací hrou :-)

V neděli se tam Standa ještě vracel sám, aby pomohl organizátorům s úklidem.

KOLEM OUPOŘE A ŠEVCOVOU CESTOU

6. ŘÍJNA 2018, TOČNÍK

Týden před Broumským špacírem jsme si udělali vlastní špacír s pár kamarády. Ráno bylo už trochu ledové, rychle se ale oteplovalo. V rokli kolem Oupoře je ale vždycky chladněji.

OSLAVA PRVNÍ REPUBLIKY A SETKÁNÍ S PANEM MASARYKEM

28. ŘÍJNA 2018, KŘIVOKLÁT/LUŽNÁ

Historický vlak vybavený Masarykovým vagónem vyrážel z Prahy přes Křivoklát. Stihli jsme ho jen tak tak, ale namísto pouhého okukování Jája, Juju a Tedy do něj nastoupili a svezli se přímo s prezidentem. Cestu si zpestřili zastávkou v jídelním voze a Standa zatím autem přejel do cílové stanice - areálu ČD Muzea v Lužné u Rakovníka. Tomáš Garique Masaryk byl tak autentický, až to vhnělo slzy do očí. Nebyl to kýč. On tam na tu chvíli byl přes to století skutečně s námi... Děkujeme Pana Prezidente!

VÝLET NA DLOUHOU SKÁLU

4. LISTOPADU 2018, BROUMY

Bydlíme uprostřed Křivoklátských hvozdů a tak na jakoukoliv stranu se vydáme, není nouze o krásnou přírodu. Občas jsme pro návštěvu zkušenými průvodci a občas dojdeme na místa, kde jsme nikdy, anebo alespoň hrozně dlouho, nebyli. Je paráda, že je pořád co objevovat :-). Díky Či-rí a Bee a klukům objevujeme svoje okolí čím dál častěji a to je moc fajn!

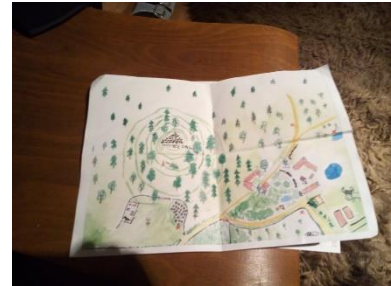

PODZIMNÍ OHNIVECKÉ SETKÁNÍ 2018

9.-11. LISTOPADU 2018, ŽELICHOVSKÝ STATEK

Standa se poprvé zúčastnil Ohniveckého setkání. Přijížděl s tím, že znal jen pár lidiček z celého osazenstva, odjížděl s celou řadou nových přátel a kamarádů. Bylo to úplně jiné, než čekal a bylo to moc příjemné setkání. Na podzim určitě zase. Koneckonců je to náš ohnivec a náčelník v jedné osobě :-)

KONCOROČNÍ NÁVŠTĚVA SRUBU SUIVAKKO

29. PROSINCE 2018, SRUB SUIVAKKO

Poslední výprava roku 2018 se konala na srub ke Zdeňce a Willimu. Prošli jsme se po okolí, večer zahráli Carcassone, trochu zazpívali a poprvé spali v novém srubu. Tedy kromě Standy a Juju, ty spali ve starém. Přinesli jsme sebou taky malý vánoční dárek, malý jedlý model srubu Suivakko :-)

